

Arhiepiscopul Ioachim a vorbit în plenul Sf. Sinod despre episcopul mileniului 3: Creștinismul abia începe!

Arhiepiscopul Ioachim al Romanului și Bacăului a susținut joi, în cadrul ședinței de lucru a Sfântului Sinod meditația duhovnicească „Episcopul în fața provocărilor mileniului al III-lea”.

„Nu se poate vorbi despre strategia pastorală a episcopului în fața provocărilor mileniului al III-lea fără o analiză consistentă a prezentului și a ceea ce el pare a promite”, a spus IPS Ioachim evocând contextul actual când „creștinismul nu mai e combătut doar într-unul din fundamentele sale, el este țintit drept în inimă”.

„Conceptia creștină despre viață, spiritualitatea creștină, atitudinea interioară care îl definește pe creștin; acestea sunt puse în discuție. Se întrevede o negare totală a creștinismului și o tendință perfidă de înlocuire a lui”.

Confortul pare să fie una dintre noile religii

Arhiepiscopul Romanului observă că „Epoca mileniului al III-lea pare a fi una a sclaviei mentalității confortului”.

„Lumea e tot mai încântată de sine însăși și de mediul aseptice în care dorește cu disperare să trăiască. Căutarea cu orice preț a vieții confortabile se transformă tot mai mult într-un ideal personal și colectiv de necontestat. Confortul pare să fie una dintre noile religii pe care omul și-o plăsmuiește uneori inconștient. Este promovată de globalism, de tehnologism, de consumismul exacerbat. Astfel, omul lipsit de confort poate fi cuprins de o teribilă panică; față în față cu realitatea și cu propria conștiință, s-ar simți gol și neputincios. Satisfacția imediată, confortul par că îi risipesc temerile și îl transformă într-un sclav fericit”.

În vremuri în care se pretinde tot mai mult că adevărul este relativ, „Episcopul mileniului al III-lea, din punct de vedere al plinătății harului pe care îl deține, este același cu episcopul din primele veacuri creștine. Metodele pastorale însă trebuie să fie adaptate vremurilor ținând permanent cont de structura lor patristică și biblică”, mai spune IPS Ioachim.

Mai departe ierarhul îl prezintă pe episcopul mileniului al treilea drept „model de comunicare și comuniune”, „ierarh în dialog cu lumea” și „propăvăduitor harismatic al Evangheliei”.

Spre finalul meditației sale, ierarhul spune că „singura cale de ieșire din impasul în care lumea a fost aruncată prin eșecul creștinilor care nu au reușit să fie cu adevărat creștini este o <reconvertire> a lumii la creștinism, prin care să se conștientizeze că lumea poate fi ridicată numai de un om înnoit”.

„Această înnoire trebuie să fie scopul misiunii pastorale a episcopului mileniului al III-lea”

Creștinismul abia începe!

Arhiepiscopul Ioachim și-a încheiat cuvântul adresat în plenul Sfântului Sinod cu următoarea rugăciune:

Doamne, ajută-ne să „reconstruim credința”, dar nu doar prin rațiune, ci și prin inimă. Ajută-ne să reconstruim harta aceasta a adevăratei lumi, ca prin ea, prin credință, să știm încotro ne îndreptăm. Ajută-ne să devenim fideli în credință, dar și în evlavie. (...).

Doamne, ajută-ne să păstrăm mănăstirile, aceste așezări din altă lume, în această lume a deșertăciunii. Monahismul, acest fenomen de cultură din care au izvorât, în urma strădaniilor ascetice, magnifice sinteze teologice.

Doamne, ajută-ne ca prin limba noastră omenească să răsunе cuvântul divin fără

să-și piardă strălucirea.

Doamne, ajută-ne să înțelegem că nu putem avea folos de pe urma Evangheliilor până ce nu ne îndrăgostim de Hristos. Pentru că Hristos nu este un text, ci o Persoană vie care locuiește în Trupul Său, Biserica. „Dumnezeu nu este conținutul unei propoziții, ci o Persoană... Care ne-a lăsat un model de iubire”* Iar conținutul iubirii nu este sentiment sau închipuire, ci puterea și Adevărul.

Doamne, ajută-ne să vedem că boala, oricât de gravă, nu anulează omul însuși și tot astfel bolile credinței nu anulează însăși credința, care rămâne „sarea pământului” și „lumina lumii”.

Ajută-ne, Doamne, să luminăm și să dăm gust acestei lumi fără gust. Să nu mai încercăm desperați să luminăm fără să ardem, pentru că luminare fără ardere nu există. Așa cum lumânarea nu-și pierde nimic din consistență și din strălucire atunci când aprinde o altă lumânare; la fel și sfinții sunt asemenea unei lumânări. Ei se mistuie pe sine pentru a lumina calea altora.

Dă-ne, Doamne, putere să ieșim din solnița noastră comodă și să devenim mărturisitori ca să putem spune astfel: Doamne, Creștinismul abia începe!

Textul integral „Episcopul în fața provocărilor mileniului al III-lea” este disponibil pe site-ul Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului.

*Notă: René Girard și Gianni Vattimo – „Adevăr sau credință slabă? – convorbiri despre creștinism și relativism”, Editura Curtea Veche, București, 2009, pag. 55

Foto credit: Basilica.ro / Mircea Florescu

basilica.ro